

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון

נגד

הנאשם

יוני דיין

ע"י ב"כ עו"ד יפעת שבד דאי

הכרעת דין

רקע

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- על-פי האמור בכתב האישום ביום 13.5.20 בשעה 11:37 שלח הנאשם תכתובת מייל מתיבת הדואר האלקטרוני שלו לתיבת הדואר האלקטרוני של בית המשפט העליון ובה כתב "אהלן בג"ץ זמנכם אוזל, כל חייל שנהרג רק גורם לארגון האוטו אנטישמי הזה שנקרא בג"ץ להתפורר הסוף של אסתר חיות והסוף של עוד כלבים כמוכם. בהצלחה במעט זמן שנשאר לכם מר ג'וני". נטען כי ביום 14.5.20 התוודע המתלונן, יוסף אלחנן מאבטח בבית המשפט העליון לתכתובת המייל המאיימת. נטען כי במעשיו אלה איים הנאשם בפגיעה של א כדין בנישאת בית המשפט העליון, כב' השופטת אסתר חיות בכוונה להפחיד או להקניט.
- בדיון המענה שהתקיים לפניי ביום 3.4.22 הנאשם הודה כי שלח את תכתובת המייל האמורה כפי שמנוסחת בכתב האישום אך העלה טענה משפטית לפיה, לא הייתה כל כוונה מאיימת באמירותיו אלא מדובר באמירה פוליטית ועל כן, המעשה האמור אינו בגדר איום. ב"כ הנאשם עתרה להעיד את הנאשם בלבד וויתרה על כלל עדי התביעה. ההליך התנהל בכל הנוגע למשמעות הדברים.

ראיות התביעה

- ראיות המאשימה הוגשו בהסכמה ביום 12.4.22 וסומנו 1/ת – 4/ת.
- תכתובת המייל ששלח הנאשם הוגשה בצירוף עדות עד תביעה 1 יוסף אלחנן מנטו, מאבטח בבית המשפט העליון (2/ת).

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

6. המאבטח יוסף אלחנן מנטו ציין בהודעתו מיום 14.5.22 בשעה 16:51 כי הוא מאבטח בבית המשפט העליון וכי באותו הבוקר קיבלו לתיבת המייל של בית המשפט מייל מאיים מאדם העונה לשם יוני דיין. העד מסר העתק התכתובת האמורה לתיק המשטרה. עוד ציין כי לא ידועים להם פרטיו של יוני דיין וכי זו הפעם הראשונה שנשלחה הודעה מטעמו אל המייל של בית המשפט.

7. בתכתובת המייל מכתובת אימייל johnydayan@hotmail.com שנשלחה לכתובת מייל pnioteylon@court.gov.il ביום 13.5.20 בשעה 11:37 שנושאה "בג"ץ זמנכם אוזל" נכתב כך:

"אהלן בג"ץ"

זמנכם אוזל, כל חייל שנהרג רק גורם לארגון האוטו אנטישמי הזה שנקרא בג"ץ להתפורר

הסוף של אסתר חיות

והסוף של עוד כלבים כמוכם.

בהצלחה במעט זמן שנשאר לכם.

מר ג'וני."

8. כמו כן, הוגשה הודעת הנאשם במשטרה מיום 15.5.20 (ת/1). הנאשם נחקר באזהרה בחשד לביצוע עבירת איומים כלפי נשיאת בית המשפט העליון באמצעות תכתובת מייל. הנאשם מסר כי יש לו שלוש כתובות מייל, אחת מהן היא johnydayan@hotmail.com. עוד ציין כי רק הוא משתמש בכתובות המייל הללו.

הנאשם נשאל לתגובתו ביחס לחשדות המיוחסים לו והשיב כי "זה נכתב בלהט הרגע לא חס וחלילה איום כלפי החיים שלה זה היה נטו אמירה פוליטית ואם הייתי יודע שזה ייקח אותי לאן שזה לקח אותי לא הייתי כותב האת זה" (עמ' 3 ש' 24-25). הנאשם אישר כי כתב את המייל שוסמן ד.ס.1 ועת הוקרא לו תוכן המייל השיב "אני כתבתי את זה ואני מצטער על זה וזה נכתב בלט (הכוונה בלהט הטעות במקור – מ.ח.ג.) הרגע אחרי פיגוע שיצא נגד חיילי צה"ל וכנראה אותו רגע אני כעסתי ממש" (עמ' 3 ש' 34-35). טען כי לא התכוון לפגוע בנשיאת בית המשפט העליון. טען כי הוא מכנה עצמו ג'וני וכי הכוונה באמירה הייתה פוליטית ואם התפרשה כאיום הוא מצטער ולא זו הייתה כוונתו.

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

כשנשאל למה התכוון שרשם "הסוף של אסתר חיות והסוף של עוד כלבים כמוכם" השיב "מבחינה פוליטית שלא יהיה יותר בג"צ ובג"צ התפורר מבחינה שלטונית בחוק פשוט כתבתי את זה במילים מגעילות" (עמ' 3 ש' 44-45). המשיב טען כי כתב את המילים מתוך כעס בשל פיגוע שהתרחש. לשאלה כיצד הדבר קשור לבג"ץ ולנשיאת בית המשפט העליון השיב "הם מנעו הרס של בית של מחבל" (עמ' 3 ש' 51).

עת התבקש להציג את המייל באמצעות הטלפון הנייד שלו ציין החוקר כי נכנס לשלוש כתובות המייל של הנאשם והן ריקות ולשאלה מדוע מחק את המייל השיב הנאשם כי לא מחק את המייל אלא שההודעות לא נשמרות במערכת ופתח את הטלפון הנייד על מנת להראות לחוקר כי אין לו הודעות שמורות וטען כי אין לו אינטרס למחוק אם הוא מודה בכך.

9. בנוסף הוגשו דוח הפעולה של יעקב דורני מיום 15.5.20 (ת/3) ביחס לעיכוב הנאשם ודוח תפיסה של המחשב הנייד והפלאפון של הנאשם מיום 15.5.20 (ת/4).

פרשת הגנה – עדות הנאשם

10. הנאשם העיד להגנתו. הנאשם אישר בחקירתו הנגדית שכתב ושלח את המייל האמור למייל הראשי של בית המשפט העליון (עמ' 8 ש' 18-19 וכן ש' 22 לפרוטוקול). עת נשאל מדוע שלח את המייל לכתובת המייל אליה שלח השיב כי חשב שמדובר במדינה דמוקרטית והוא יכול לשלוח לאן שירצה. עת נשאל מי חשב שיפתח ויקרא את המייל השיב "שלחתי לבית המשפט עליון, לא אכפת לי מי קורא...". (עמ' 12 ש' 8-9 לפרו'). הנאשם טען כי לא רצה שהנשיאה אסתר חיות תקרא את המייל אך, עת נשאל מדוע לא העלה פוסט בפייסבוק או דיבר עם שכן תחת שליחת המייל לבית המשפט העליון השיב "כי רציתי לכתוב את דעתי הלגיטימית ולשלוח אותה אליהם, אבל לא כדי להקניט או לאיים" (עמ' 12 ש' 20-21).

הנאשם טען כי כתב דעה שחשב שהיא לגיטימית ולא התכוון לאיומים או להסיט את השופטת מעבודתה. לשאלה כלפי מי הופנתה הביקורת שלו השיב "כלפי כל בית המשפט העליון, כל יושביו" (עמ' 8 ש' 24 לפרו').

לדבריו מטרתו בשליחת המייל הייתה להביע את דעתו בלבד וסבר שהוא יכול להביע את דעתו במדינה דמוקרטית וכן "לשחרר קיטור" על "הרפיסות של בית המשפט העליון כלפי הריסת בתים של מחבל", כך לדבריו. כמו כן, הסביר כי שלח המייל ברגע של כעס ולא היה שולח אותו אם היה יודע שיהיו השלכות. טען כי לא רצה לאיים או להקניט וכי על אף שכתב המייל

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

בשפה גועלית לא הייתה לו כל כוונה לאיים. עוד טען כי כל חטאו היה שציין את שמה של נשיאת בית המשפט העליון במייל.

עת הוקרא לו תוכן המייל בבית המשפט והוא נשאל ביחס לבחירת המילים במייל – הסוף, זמנכם אוזל, מעט זמן שנשאר – השיב כי התכוון מבחינה פוליטית, זה הסוף של הארגון שנקרא בג"ץ, הסוף של אסתר חיות וכל השופטים מבחינה פוליטית בשל המצב בארץ כשהציבור רואה בבית המשפט העליון נטל על המדינה וזו דעתו הפוליטית (עמ' 10 ש' 22 ואילך לפרו'). כמו כן טען כי ההתבטאות שלו הייתה אומללה אך זו הייתה הבעת דעה פוליטית ביחס לכך שבית המשפט העליון נוקט ביד חלשה נגד הריסת בתי מחבלים בתקופת פיגועים.

עת נשאל אם היה מקבל הודעת טקסט שתוכנה הוא "הסוף שלך קרוב" מה היה חושב, השיב הנאשם כי היה מוחק את ההודעה והיה חושב שזה מעשה קונדס או משהו שלא שווה התייחסות. הנאשם נשאל " זאת אומרת, הקשר של המילים הסוף שלך קרוב, לא מעורר בך שום דבר. זאת אומרת, זילות של המילים. מבחינתך אין ערך למילים?" והנאשם השיב (עמ' 13 ש' 23 ואילך לפרו') כד: "אני לא יודע מה הכוונה, יכול להיות סוף פוליטי ויכול להיות גם סוף של בנאדם. זה גם יכול להיות הסוף של צ'ארלי צ'פלין. כל אחד יכול להניח, גם הפרקליטות וגם אני".

הנאשם טען כי אמנם יש ערך למילים אך יש לבחון את ההקשר שהן נרשמו וכי רק אם היה מקבל הודעות כאלה חוזרות ונישנות אז אולי היה חושב שמדובר בהטרדה (עמ' 15 ש' 17-18 לפרו').

סיכומי הצדדים

11. המאשימה, בסיכומיה, טענה כי יריעת המחלוקת היא משפטית. נטען בין היתר, כי ביחס ליסוד העובדתי בעבירה - המלל המאיים נשלח בהודעת מייל לאחר חיפוש כתובת המייל באתר בית המשפט העליון וכן שליחת המייל בנפרד לכתובת האמורה, דבר המעיד על תכנון וחשיבה מצד הנאשם ולא נשלח ב"להט הרגע", כפי שטוען הנאשם להגנתו.

ביחס לרכיב ההתנהגותי ביסוד העובדתי של העבירה אשר נוגע לתוכן המייל והאיום בו, נטען כי הנאשם בחר במילים שמעוררות קונוטציה שלילית כגון "סוף" ו"מעט הזמן שנשאר לכם" והשמיט מהמייל מילים שנוגעות להקשר פוליטי. נטען כי לא ניתן להתעלם מהצורניות של המייל, הפסקאות הנפרדות אשר מעצימות את המלל ואת הכוונה שעמדה מאחורי תוכן הדברים.

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

ביחס לזיקה בין האמירה לבין מושא האמירה, הרי שגם אם אין זיקה ישירה בין השניים וזו הושמעה בפני אדם אחר לאור העובדה כי האמירה היא כלפי אישיות ציבורית הרי שהיא תיחשב לאיום כלפי כל מי שהאמירה הושמעה באוזניו.

ביחס לרכיב הנסיבתי ביסוד העובדתי, נטען כי דברי האיום נקלטו אצל המאבטח שפנה להגיש תלונה במשטרה לאור המלל אליו נחשף. נטען כי על אף, שדברי האיום לא נאמרו בפני המאומים ישירות אין בכך כדי לערער את היסוד העובדתי של העבירה. ביחס ליסוד הנפשי, נטען כי מעדות עד תביעה 1, המאבטח, עולה כי חש איום נוכח המלל שקרא במייל. נטען כי הנאשם בחקירתו הודה בבית המשפט כי לו היה מקבל מלל כזה היה חש מוטרד אך הוא סייג זאת, למלל בצורה חוזרת ונשנית.

נטען כי גם אם תתקבל גרסתו של הנאשם כי מטרתו הייתה להשמיע מחאה הרי שיש לקבוע, לכל הפחות, כי צפה שמעשיו עלולים להפחיד או להקניט בשל בחירת המילים וחרירות הביטויים. נטען כי המייל לא הכיל ביקורת פוליטית כפי שמנסה לצייר זאת הנאשם. נטען כי הביטויים במייל אינם חוסים תחת חופש הביטוי. כמו כן, נטען כי המייל נשלח ללא פרטים מזהים למעט, הכינוי של הנאשם, ונדרשו אמצעים מודיעיניים על מנת לאתר.

לסיכום, נטען כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

12. סיכומי הנאשם התייחסו לארבעה עניינים מרכזיים: מושא עבירת האיומים; רכיבי העבירה וטענה בדבר היעדר אמירה מאיימת; קולט האיום; גרסת הנאשם.

בתמצית, נטען ביחס למושא עבירת האיומים כי הנאשם לא הפנה את פנייתו אל כב' הנשיאה חיות אלא שלח את ההודעה לבית הדין הגבוה לצדק כמוסד או כגוף ולכן לא מדובר בעבירת איום כלפי אדם. נטען כי שמה של הנשיאה חיות שורבב למייל רק מתוקף היותה נשיאת בית המשפט העליון אך אין בכך לשנות את מהות הודעת הביקורת המופנית כולה כלפי גוף והוא בג"ץ.

ביחס לרכיבי העבירה, באשר ליסוד העובדתי נטען כי אין בהודעה איום אלא אמירה המהווה ביקורת פוליטית לגיטימית גם אם בלהט הרגע היא נוסחה בצורה קלוקלת. השימוש במונח "סוף" אין בו קמצוץ איום כי אם כוונה של "סיום תקופה" ולשיטת הנאשם בג"ץ יתפורר במובן זה שיאבד את סמכויותיו מול הרשות המבצעת. נטען כי שמה של הנשיאה נכתב במייל אך ורק כמי שעומדת בראש בית המשפט ומי שהנאשם מייחל לה כי סוף כהונתה בראשות בית המשפט יקרה כחלק משינוי פוליטי בישראל. נטען כי פרשנות המאשימה לביטוי "סוף"

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

היא סובייקטיבית ללא תימוכין במארג הראיות ובמנותק מהפירוש הלשוני ומהשימוש השכיח במילה "סוף". נטען כי המאשימה לא הרימה נטל ההוכחה הכבד הרובץ לפתחה על מנת ליחס לנאשם כוונה פלילית בשימוש במילה "סוף".

ב"כ הנאשם טענה כי ביחס ליסוד הנפשי, הנאשם לא פעל מתוך מטרה להפחיד או להקניט אלא ראה בדבריו ביקורת פוליטית. נטען כי אין להחיל את הלכת הצפיות כי הנאשם בעדותו בבית המשפט ובחקירתו במשטרה הדגיש כי לא ידע ולא ציפה שהתכתובת תהווה איום או הקנטה ולו היה חושב שהיא מאיימת, לא היה שולח אותה.

ביחס לקולט האיום, נטען כי ההודעה נשלח ממכשיר הנייד של הנאשם ביום 13.5.20 בשעה 11:37 ורק ביום 14.5.20 בשעה 08:46 הועברה ההודעה על ידי הגב' עידית מלול מזכירה ראשית בבית המשפט העליון לאלי פרוז קצין הביטחון בבית המשפט העליון בציון שמו המלא של הפונה ונטען כי הגב' מלול אשר התוודעה ראשונה למייל לא חשה מאוימת ולא הגיעה למסור תלונה במשטרה ואף לא זומנה לעשות כן. נטען כי התנהלותה הייתה אדישה לאור פנייתה לקצין הביטחון בלשון זו "להמשך טיפול כפי שתמצא לנכון". כמו כן, נטען כי המתלונן, המאבטח לא היה מי שקלט את האיום בחושיו באופן ישיר וחש מאוים. נטען כי רק לאחר שחלפו 24 שעות ממועד שיגור הפנייה הועבר תוכן הפנייה לקצין הביטחון. נטען כי ככל שקצין הביטחון היה חש בקיומו של איום היה פונה מיידית להגיש תלונה וכי התנהלות זו מעידה כי גם מנקודת מבטו של האדם הסביר לא התקיימו הדרישות להוכחת איום.

נטען כי המתלונן הוא בגדר שליח בלבד שכן, הוא אחד ממאבטחי בית המשפט העליון והוא לא נחשף אישית בעצמו לתכתובת המייל. נטען כי המתלונן נקט בחקירתו בלשון "פנייה שהתקבלה" ולא איום. נטען כי הנאשם זומן לחקירה באזהרה רק יום לאחר הגשת התלונה ובחלוף יומיים ממועד משלוח ההודעה ושחרר ללא תנאים מגבילים באופן שמלמד כי כלל הגורמים לא ראו כל איום בתכתובת המייל ופעלו באדישות בהתאם לכך.

נטען כי יש לתת משקל למחדלי חקירה בדמות אי זימון הגב' מלול וקצין הביטחון למתן עדות במשטרה כגורמים שנחשפו לתכתובת לראשונה וכמי שהיו אמורים לבסס את יסודות העבירה בהוכחת קליטת האיום בחושיהם והאם חשו מאוימים.

ביחס לגרסת הנאשם נטען בין היתר, כי הנאשם וויתר על זכותו להיוועץ בעורך דין והגרסה שמסר היא אותנטית והוא השיב בתום לב לשאלות שנשאל ויש לתת לכך משקל לקביעת המהימנות. נטען כי בשל סמיכות הזמנים בין ביצוע המעשה המיוחס לו לבין החקירה במשטרה יש לראות בגרסתו הראשונה בתחנת המשטרה העדות הטובה ביותר להלך רוחו

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 21-07-32561 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

בזמן אמת. נטען כי בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם הסבר מפורט והגיוני המסביר את הלך רוחו בזמן כתיבת ההודעה ושב וטען כי לא הייתה לו כל כוונה כי התכתובת תגיע לידיעת הנשיאה חיות אלא התכוון להעביר ביקורת פוליטית לגיטימית בפנייה לתיבת פניות ארחים לבית המשפט בעליון כמוסד.

דיון והכרעה

13. בשים לב לכך שאין מחלוקת כי הנאשם שלח את המייל האמור לכתובת המייל של בית המשפט העליון במועד המפורט בכתב האישום וכן כתב את תוכנו, השאלה שעומדת לפניי להכרעה היא האם הדברים שכתב הנאשם ושלח במסגרת תכתובת המייל עולים כדי איום כמתואר בסעיף 192 לחוק העונשין אם לאו.

14. אקדים ואומר כי אני סבורה כי התביעה הוכיחה את האשמה מעבר לספק סביר. אני סבורה שהדברים שכתב הנאשם במסגרת המייל האמור עולים כדי עבירת איומים והכל כפי שיפורט להלן.

15. סעיף 192 לחוק העונשין שכותרתו "איומים", קובע כי "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו – מאסר שלוש שנים".

16. איום הוא הטלת פחד או אימה מפני רעה צפויה שיש בה כדי לפגוע באחד מהערכים המפורטים בסעיף. עבירת האיומים היא עבירה התנהגותית שהמחשבה הפלילית הנלווית אליה כוללת יסוד נפשי של "מחשבה פלילית מיוחדת". היסוד העובדתי כולל רכיב התנהגותי של ביצוע איום בכל דרך שהיא למשל משלוח הודעת דואר אלקטרוני. ביחס לתוכנו של האיום נבחן הביטוי עצמו ומהות הפגיעה המשתמעת ממנו.

17. המבחן האם מדובר באיום הוא מבחן אובייקטיבי, של האדם הסביר. כב' השופטת דורית ביניש ברע"פ 2038/04 לס נ' מדינת ישראל, פ"ד ס (4) 95, 108-109 (2006) עמדה על האופן בו על בית המשפט לבחון תוכן הביטוי: "לפיכך, כדי לקבוע אם תוכן הביטוי עולה כדי איום, על בית המשפט לבחון "אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם רגיל מן היישוב בנסיבותיו של האדם שנגדו הופנה האיום" (ע"פ 3779/94 חמדני נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (1) 408, (1998)) יודגש כי בחינת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת במנותק מן הנסיבות אלא בתוך ההקשר שבו ניתן הביטוי. בית המשפט יבחן את הנסיבות שאפפו את מסירת הביטוי ואת הנסיבות שבהן הוא נקלט. כמו כן יבחן בית המשפט המסר שהיה גלום בביטוי" (להלן: "הלכת לס") (ראו גם יי קדמי על הדין בפלילים – חוק העונשין (מהדורת 2006) עמ' 2123-

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

2124). כשתוכן האיום לא ברור או מרומז, בית המשפט נדרש לבצע איזון בין ההגנה על חופש הביטוי וחירות הפעולה של הפרט אל מול ההגנה על שלוות הנפש והביטחון של הפרט אליו הופנו הדברים.

18. ביחס ליסוד העובדתי, אין מחלוקת וכן, הוכח כי הנאשם במעשיו המתוארים בכתב האישום, כתב ושלה את המייל המתואר בכתב האישום (ת/2) לתיבת הדואר של בית המשפט העליון במועד ובשעה האמורים וכי זה התקבל בכתובת המייל האמורה בבית המשפט העליון והמייל הובא לידיעת מאבטח בבית המשפט העליון אשר פעל להגשת התלונה. אין מחלוקת גם ביחס לתוכן של המייל. כמו כן, הדברים הופנו לנשיאת בית המשפט העליון כעולה מתוכנם. אני דוחה על הסף את הטענה כי האיום הוא רק כלפי מוסד – בג"ץ ושמה של הנשיאה חיות שורבב לו. אני סבורה כי מתקיימת הנסיבה "אדם" מעת שתוכן המייל התייחס לנשיאה חיות.

19. אציין כי יש גם זיקת עניין בין מאבטח בית המשפט העליון אשר התלונן במשטרה ביחס לדואר האלקטרוני לבין נשיאת בית המשפט העליון שהיא מושא האמירה ועל כן, לטעמי יש לראות בכך קליטה של האיום על ידי המאויים בעקיפין. כמו כן, יש מקרים בהם בשל זהות מושא האמירה, האמירה תחשב לאיום כלפי כל מי שהאמירה הושמעה באוזניו גם אם אין זיקה ישירה בינו לבין מושא האמירה. למשל כאשר האמירה היא כלפי אישיות ציבורית (ראו הלכת לם). בענייננו נשיאת בית המשפט העליון מהווה אישיות ציבורית. אינני מקבלת את הטענה שהמאבטח הוא בגדר שליח שכן, ברי כי המייל האמור הובא לידיעתו והוא זה שהעבירו למשטרה. המאבטח קיבל את המייל במסגרת תפקידו כמאבטח בבית המשפט העליון ולא כאדם פרטי ולטעמי אין הכרח כי המזכירה הראשית שהעבירה את המייל או קצין הביטחון של המתקן שהמייל הגיע אליו יהיו אלה שיהיו נדרשים להגיש התלונה בעצמם.

20. היסוד הנפשי של עבירת האיום הוא מודעות ליסודות העבירה – להתנהגות, לטיב המעשה ולקיום הנסיבות וכן ישנה דרישה לקיומו של יסוד נפשי של מטרה - "להפחיד את האדם או להקניטו". נדרשת שאיפה מודעת להטיל אימה ולפגוע בערכים המוגנים. המאשימה אינה נדרשת להוכיח כי המאיים השיג את מטרתו וכי ההפחדה או ההקנטה התממשה שכן מדובר בעבירת התנהגות ולא בעבירת תוצאה – ראו ע"פ (מח' מרכז) 27347-08-10 פינוקו נ' מדינת ישראל (14.2.11).

21. ככלל, הלכת הצפיות חלה על עבירת האיומים ודי בכך שהמאיים צפה ברמת הסתברות גבוהה כי דבריו עלולים להפחיד גם את קולט האיום כדי שתבצע בכך עבירת איומים מושלמת להבדיל מניסיון.

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

22. לאחר עיון בתיק ולאחר ששמעתי את עדות הנאשם שוכנעתי כי כוונת הנאשם הייתה להפחיד או להקניט את נשיאת בית המשפט העליון ואף את שופטי בית המשפט העליון אשר כלפיהם הופנו הדברים. לא ניתן להתעלם מתוכן המייל והשימוש במילים "הסוף של אסתר חיות" וכן "הסוף של עוד כלבים כמוכם" וכן "בהצלחה במעט זמן שנשאר לכם". מן האמור לא עולה כטענת הנאשם כי משמעות דבריו היא פוליטית כפי שמנסה הנאשם לפרש במסגרת חקירתו הנגדית. יש לציין כי הפסיקה קבעה כי המאויים הסביר אינו צריך להידרש "לפרשנויות מפולפלות" כדי לדעת אם בכוונת המאייים לממש את איומו בעצמו או משאיר זאת לכוחות הטבע. בהתאם לפסיקה המבחן הוא "מבחן פשוט של הבנה בסיסית" (ראו רע"פ 88/04 הלל ורטהיימר נגד מדינת ישראל (1.4.04)).

23. התרשמתי כי הנאשם בחקירתו הנגדית שב ומסר הסבר אשר מנסה להפחית מחומרת האירוע נושא כתב האישום בכך, שטען כי כוונתו הייתה להביע דעה פוליטית על מדיניות בית המשפט בנושא הריסת בתי מחבלים. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבחקירתו הנגדית על אף שטען כי לא התכוון להפחיד או להקניט את נשיאת בית המשפט העליון - אישר כי גם לשיטתו הכוונה במילים "הסוף שלך קרוב" יכולה להיות גם סוף פוליטי אך גם סוף של אדם. כאמור, הנאשם נשאל בחקירה נגדית: "זאת אומרת, הקשר של המילים הסוף שלך קרוב, לא מעורר בד שום דבר. זאת אומרת, זילות של המילים. מבחינתך אין ערך למילים?" והנאשם השיב (עמ' 13 ש' 23 ואילך לפרו'): "אני לא יודע מה הכוונה, יכול להיות סוף פוליטי ויכול להיות גם סוף של בנאדם. זה גם יכול להיות הסוף של צ'ארלי צ'פלין. על אחד יכול להניח, גם הפרקליטות וגם אני" (ההדגשה שלי – מ.ח.ג.).

24. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהנסיבות שאופפות את המלל והן שליחתו לבית המשפט העליון לכתובת אימייל פומבית ציבורית בה מתקבלות פניות הציבור. על אף שהנאשם טען כי לא התכוון כי המייל יגיע לנשיאה חיות רצה לכתוב דעה ולשלוח אותה "אליהם". בנסיבות העניין הבהיר בחקירתו הנגדית כי הביקורת הופנתה כלפי כל יושבי בית המשפט העליון. מכך עולה כי התכוון להפנות את הדברים אל הנשיאה אסתר חיות כחלק מיושבי בית המשפט העליון.

25. אף אם אקבל את גישתו של הנאשם – ויובהר כי איני מקבלת גישה זו - כי מטרתו המרכזית של הנאשם לא הייתה הפחדה או הקנטה אלא הבעת עמדה פוליטית כשם שטענה ההגנה או שחרור קיטור כדבריו, אין בכך לשלול מסקנה לפיה, מטרתו המשנית הייתה הקנטה או הפחדה.

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

26. לחילופין, הנאשם ידע ברמת הסתברות קרובה לוודאי שמעשיו יגרמו פחד או יקניטו את הנשיאה חיות ויושבי בית המשפט העליון שאליהם הופנו האיומים ובהתאם להלכת הצפיות דינו כדין החפץ בכך – ראו ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (3) 373 (1989).

27. בהקשר זה יש לציין כי בע"פ (מח' ת"א) 704981/01 גבאי נ' מדינת ישראל (16.7.01) נקבע כי גם אם המערער לא התכוון לאיים אלא להביא זעקתו לגורמים בכירים, אין בכך כדי לסייע לו ובית המשפט המחוזי ציין בעניין גבאי כי "כל שנוכל לומר הוא כי אם תוכנו של המכתב איננו מהווה איום, שוב לא נדע איום מהו". הדברים הללו נכונים לטעמי גם במקרה דנן.

28. יישום כללים אלה במקרה דנן מלמד כי דברי הנאשם אשר נכתבו במייל האמור נשלחו לבית המשפט העליון במטרה שאלה יתקבלו אצל הנשיאה השופטת א' חיות ושופטי בית המשפט העליון לכתובת אימייל רשמית של בית המשפט העליון המפורסמת לציבור, על רקע נסיבות אלה מובן הדבר שהמילים "... זמנכם אוזל, כל חייל שנהרג רק גורם לארגון האוטו אנטישמי הזה שנקרא בג"ץ להתפורר.. הסוף של אסתר חיות והסוף של עוד כלבים כמוכם. בהצלחה במעט זמן שנשאר לכם" ... הן בגדר איום שהמסר שמובנה בו הוא ברור לכל ואשר כוונתו להטיל מורא ופחד על נשיאת בית המשפט העליון ואף שופטי בית המשפט העליון האחרים.

29. בשולי הכרעת הדין אוסיף כי בית המשפט העליון בהלכת **לם** עמד על ההבחנה בין איום על אישי ציבור לבין דברי ביקורת החוסים תחת הגנת חופש הביטוי באמרו "השמעת איומים נגד אישי ציבור היא רעה חולה אשר בכוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיות, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאיום שהושמע כלפיו. איום המופנה נגד אישי ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי לזעזע את שלוות נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האיום. אין ספק כי בכוחו של איום כזה ליצור פחד בלב שומעו, ואם אכן זו הייתה כוונת משמיע האמירה, כי אז מדובר באיום לכל דבר ועניין. ודוק: אין לבלבל בין איום על אישי ציבור לבין דברי ביקורת שהם לגיטימיים וחוסים תחת הגנת חופש הביטוי".

סוף דבר

30. אשר על-כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

בית משפט השלום בקריית גת

11 ספטמבר 2022

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

מיטל חלפון-נזריאן, שופטת

